

(อม.๓๓)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร		ที่ ๑
	นายกิตติศักดิ์ มุธุสีทธิ		ที่ ๒
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด		ที่ ๓
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด		ที่ ๔
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย		ที่ ๕ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลย
ที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ และ
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าพนักงานของรัฐ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ

ตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของ
รัฐบาล พิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๗ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบ
โครงการ แผนงาน และงบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร รวมทั้งพิจารณาแปรญัตติเพื่อ
ปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบ ได้เรียกเงินจาก
นางสุขสมรวย วันทนียกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการ
ตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ.
๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
และทางภาคใต้ และจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับกรมป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลย
ที่ ๑ ได้รับความก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน ๓ จังหวัดชายแดน
ภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายร่วมดำเนินการใน
โครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่จำเลยที่ ๑ ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว เป็นเหตุ
ให้ผู้เสียหายหลงเชื่อจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการ
กระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ หลายครั้งตั้งแต่เดือน
มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการกระทำ

การใด ๆ โดยทุจริตในลักษณะใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
 เหตุเกิดที่ตำบลเชื่องใน อำเภอเชื่องใน ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
 ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร
 เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑
 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
 มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันใน
 ชั้นตรวจพยานหลักฐาน ประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
 การทุจริตแห่งชาติแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑ ได้รับ
 เลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ มีอำนาจ
 หน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
 และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่
 ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็น
 กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
 และได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ โดยสามารถตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้

จำเลยที่ ๑ มีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา ต่อมาวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๕ เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ เป็นญาติจำเลยที่ ๑ โดยนางระเบียบ เกลียวทอง ป้าจำเลยที่ ๒ สมรสกับนายอุทัย นามบุตร พี่ชายจำเลยที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๓๘ หน้า ๐๗๐๗ ถึง ๐๗๑๐ จำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงสาย จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ นางสาวสมรวย วันทนิยกุลหรือมะลิโกวา ผู้เสียหาย เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล และนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกุลย์รัตน์ ชุมชุม ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขา

ถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และบัญชีเงินฝากธนาคาร
กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน
๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม)
ที่ ปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด
(มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๕ จำนวน
๕๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๙๙,๙๙๙ บาท ตามลำดับ จำเลยที่ ๓ ยังโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-
สกุล เลขที่ ๔๔๑๗-๗๐๑๐-๐๑๓๓-๑๙๗๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล
เลขที่ ๔๙๒๑-๔๒๘๐-๐๗๓๔-๔๘๖๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล
เลขที่ ๔๙๒๑-๔๑๑๙-๐๑๐๘-๐๒๑๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖
จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคารสาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้า
บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขาถนนชยางกูร
อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ตามใบคำขอ
โอนเงิน รายละเอียดการทำรายการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และรายการเดินบัญชีเงินฝาก
ออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๕๔ ถึง จ.๕๙ หน้า ๐๘๔๙ ถึงหน้า ๐๘๕๔ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗
นายวิหวัจน์โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝาก
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขายิ่งเจริญปาร์ค ของนางสาว
ประภาศรี กระโท จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรี

มอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงินสตรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก ตามรายการเดินบัญชีและใบถอนเงินพร้อมใบมอบฉันทะเอกสารหมายเลข จ.๖๒ หน้า ๐๘๕๗ และ จ.๖๓ หน้า ๐๘๕๘ เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่องขอร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดี สมาชิกสภานิติบัญญัติ อ้างพฤติการณ์กระทำความผิดตามฟ้องของจำเลยที่ ๑ ต่อมารองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๔ หน้า ๑๔๑๒ ถึงหน้า ๑๔๓๓ ต่อมาวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประธานกรรมการไต่สวนมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปปรับทราบข้อกล่าวหา วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประธานกรรมการไต่สวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้า ตามหนังสือเอกสารหมายเลข จ.๑๓๓ หน้า ๑๒๗๓ ถึง ๑๒๘๒ และ จ.๑๓๔ หน้า ๑๒๘๓ ถึง ๑๒๙๒ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตามหนังสือเอกสารหมายเลข จ.๑๔๗ ถึง จ.๑๕๑ หน้า ๑๓๗๒ ถึง ๑๔๐๐ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอลอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษที่เคยยื่นไว้เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ดังกล่าวเนื่องจากจำเลยที่ ๑ เจริญขอชดใช้ค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจนเป็นที่พอใจแล้ว ตามหนังสือขอลอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง และคำกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ ถึง จ.๑๕๔ หน้า ๑๔๐๑ ถึง ๑๔๓๓ คณะกรรมการ

ไต่สวนมีมติว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเอกสารหมาย จ.๑๕๕ หน้า ๑๔๓๔ ถึง ๑๕๗๑ ต่อมาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติเสียงข้างมากกว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มี

มูลความผิดทางอาญาด้านเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ อย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็น ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เอกสาร หมาย จ.๑๕๖ หน้า ๑๕๗๒ ถึง ๑๕๗๖ จึงส่งรายงาน เอกสารและความเห็นมายังโจทก์เพื่อยื่นฟ้อง คดีนี้

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานหรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่าง ใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นั้น

องค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่า บุคคลที่จะมีความผิดตามมาตราดังกล่าว นอกจากจะต้องเป็นบุคคลตามตำแหน่งที่ระบุไว้ และมีการกระทำเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบแล้ว ยังต้องมีเจตนาพิเศษเป็นองค์ประกอบในการกระทำความผิดด้วย คือ กระทำไปเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ แต่ตามคำฟ้องได้ความเพียงว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย โดยกล่าวอ้างว่า จำเลยที่ ๑ มีโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐจำนวนมาก หากผู้เสียหายต้องการร่วมดำเนินการงานโครงการก่อสร้างดังกล่าวกับจำเลยที่ ๑ ต้องจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่ปรากฏว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหายเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ของตน การกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่ครบองค์ประกอบความผิดของมาตราดังกล่าว จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานหรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙

ส่วนความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ นั้น องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า โจทก์มีนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความว่า นายสมเดช แสงสาย น้องเขยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ชักชวนให้ผู้เสียหายร่วมลงทุนกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ และเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย โดยแจ้งผู้เสียหายให้จ่ายเงินแก่นายสมเดชด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยอ้างชื่อของจำเลยที่ ๑ ในการเรียกรับเงิน แต่พยานปากนี้ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งผู้เสียหายว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีและกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถวิ่งเต้นผลักดันจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ไปลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ได้ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ มีโควตาโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน

๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก ไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ต้องการผู้ร่วมดำเนินการด้วย จำเลย
ที่ ๑ ชักชวนผู้เสียหายให้ร่วมดำเนินการโครงการก่อสร้างดังกล่าวกับจำเลยที่ ๑ แล้วเรียกเงินจาก
ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยที่ ๑ ผู้เสียหายจ่ายเงิน
ให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีที่จำเลยที่ ๑ แจ้งหลายครั้งตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม
๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ได้ความว่า ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนครั้งแรก
เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ภายหลังจากที่ผู้เสียหายทำหนังสือกล่าวหาจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่
๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เพียง ๒ เดือนเศษ ยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับเงินจากผู้เสียหายด้วย
ตนเอง และแจ้งผู้เสียหายให้จ่ายเงินแก่จำเลยที่ ๑ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามที่จำเลยที่ ๑ กำหนด รวม
๒๐ ครั้ง ซึ่งถ้อยคำของผู้เสียหายสอดคล้องเชื่อมโยงกับหลักฐานการจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ในแต่ละ
ครั้งเป็นอย่างดี ทั้งต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนอีกครั้ง
โดยยังคงยืนยันข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับการให้ถ้อยคำในครั้งแรก ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายเคย
มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ ๑ อีกทั้งยังรู้จักและเคยให้ความช่วยเหลืองานทางด้านการเมืองแก่
จำเลยที่ ๑ มาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ระวางสงสัยว่าผู้เสียหายจะแก้งให้ถ้อยคำปรีกปรีาใส่ร้ายจำเลยที่ ๑
ให้ต้องรับโทษ เชื่อว่าผู้เสียหายให้ถ้อยคำตามความจริง ส่วนที่ผู้เสียหายเพ่งมากกล่าวอ้างในชั้นไต่สวน
ของศาลว่านายสมเดชเป็นคนเรียกรับเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างชื่อจำเลยที่ ๑ นั้น เป็นการกล่าวอ้าง

ภายหลังจากที่ผู้เสียหายกับจำเลยที่ ๑ สามารถเจรจาตกลงกันได้จนผู้เสียหายทำหนังสือถอนคำร้องทุกข์ไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ แล้ว ทั้งที่ผู้เสียหายเบิกความว่า ผู้เสียหายรู้จักนายสมเดช เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี หากนายสมเดชเป็นผู้เรียกรับเงินจากผู้เสียหายจริง ผู้เสียหายก็น่าจะให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนตั้งแต่ในคราวแรกแล้ว เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงสำคัญที่ผู้เสียหาย ย่อมรู้มาก่อนที่จะให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน มิใช่เพิ่งมาเบิกความกล่าวอ้างในชั้นไต่สวนของศาล เช่นนี้ คำเบิกความของผู้เสียหายยังมีลักษณะเป็นการบ้ายเบี่ยงข้อเท็จจริงเพื่อให้สมกับข้ออ้างตาม คำให้การของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นพิรุช ปราศจากความน่าเชื่อถือ น่าเชื่อว่าการที่ผู้เสียหายเบิกความกลับ ถ้อยคำเดิมของตนที่เคยให้ไว้ต่อพนักงานไต่สวนนั้น เป็นไปเพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๑ ให้ไม่ต้องรับโทษ ดังนี้ ถ้อยคำเดิมของผู้เสียหายที่เคยให้ไว้ต่อพนักงานไต่สวน จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อว่าเป็นความจริงยิ่งกว่า คำเบิกความชั้นศาล พยานหลักฐานโจทก์จากการไต่สวนจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ให้การ ว่า จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย แต่เป็นนายสมเดชเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช เชื้องในก่อสร้างที่เรียกรับเงินจากผู้เสียหาย และแจ้งผู้เสียหายให้โอนเงินแก่นายสมเดชนั้น ก็เป็น ข้อต่อสู้ที่เลื่อนลอยปราศจากพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน ทั้งเป็นข้อเท็จจริงที่ง่ายต่อการ กล่าวอ้าง แต่ยากแก่การรับฟัง เนื่องจากนายสมเดชถึงแก่ความตายไปแล้ว ไม่สามารถชี้แจงข้อเท็จจริง ได้ให้บุคคลอื่นรับรู้ได้ และข้ออ้างดังกล่าวยังขัดต่อเหตุผล เนื่องจากลำพังนายสมเดชไม่น่าจะอยู่ในวิสัย

ที่จะอ้างชื่อจำเลยที่ ๑ เองจนทำให้ผู้เสียหายเชื่อถือถึงชั้นยอมโอนเงินให้เป็นจำนวนสูงมากเช่นนี้ โดยที่จำเลยที่ ๑ ไม่เคยติดต่อกับผู้เสียหาย ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวจึงไม่น่าเชื่อถือ ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างต่อผู้เสียหายว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีและกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถวิงวั้นผลักดันจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ได้ แล้วจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายจ่ายเงินเพื่อร่วมลงทุนและเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีที่จำเลยที่ ๑ แจ้งหลายครั้งตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ดังนี้ จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงานและงบประมาณของแต่ละหน่วยงานรัฐหรือรับจัดสรร รวมทั้งพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ การที่จำเลยที่ ๑ อาศัยโอกาสจาก

การที่ตนมีอำนาจหน้าที่ไปเรียกรับเงินแล้วเสนอผลตอบแทนให้แก่ผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ หลายครั้ง รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม อันส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดินอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของจำเลยที่ ๑ โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และเป็น การกระทำโดยทุจริตแล้ว การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ องค์กรผู้พิพากษาเห็นว่า สำหรับความผิดฐานสนับสนุนจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงไม่มีความผิดฐานสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ใน การกระทำความผิดฐานดังกล่าวด้วย ส่วนความผิดฐานสนับสนุนจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ข้อเท็จจริงได้ความตามทางไต่สวนว่า หลังจาก

จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว ผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ หลายครั้ง ตามวิธีการที่จำเลยที่ ๑ แจ้ง ซึ่งการจ่ายเงินในบางครั้งจะมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้รับเงินแทนจำเลยที่ ๑ โดยเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ซึ่งเป็นสามีภริยากัน รวมเป็นเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินดังกล่าวต่อให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามที่จำเลยที่ ๕ สั่งการ รวมเป็นเงิน ๒,๕๙๙,๙๙๙ บาท และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของนางสาวประภาศรี กุระโท เจ้าหน้าที่การตลาด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรีมอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิตถอนเงินสดรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ขอเลขที่บัญชีเงินฝากจากนางสาวประภาศรีเพื่อให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากดังกล่าว แล้วให้นางสาวประภาศรีถอนเงินไปมอบให้แก่จำเลยที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นว่า แม้จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ จะมีความสัมพันธ์เป็นบุคคลในเครือญาติของจำเลยที่ ๑ ก็ตาม แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การใช้บัญชีเงินฝากรับเงินจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ ในแต่ละครั้งนั้น จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องกับการกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่เรียกรับเงินจากผู้เสียหายมาน้อยเพียงใดบ้าง อีกทั้งผู้เสียหายเองก็ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนว่า ผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีการที่จำเลยที่ ๑ แจ้งทุกครั้ง

โดยผู้เสียหายไม่เคยติดต่อกับจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เลย ส่วนที่ผู้เสียหายให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน
๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ ไปรับเงินจากผู้เสียหายที่บ้านพักของผู้เสียหาย จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมี
นายอภินันท์ อารยะสวัสดิ์ หลานของผู้เสียหายอยู่ด้วยในขณะนั้น ชัดกับคำเบิกความพยานโจทก์ปาก
นายอภินันท์ ที่เบิกความว่า ประมาณปี ๒๕๕๖-๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา พยานรอรับ
ผู้เสียหายที่บ้าน ผู้เสียหายแจ้งว่าจำเลยที่ ๓ จะมารับเงินเพื่อนำไปให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐
บาท ผู้เสียหายมีธุระจึงให้พยานรอมอบเงินให้จำเลยที่ ๓ แทน แต่จำเลยที่ ๓ ก็ยังไม่มา จนกระทั่งช่วง
บ่ายผู้เสียหายกลับมา พยานจึงมอบซองเงินคืนให้ผู้เสียหาย จากนั้นมีผู้ชาย ๑ คน และผู้หญิง ๑ คน
มาที่บ้าน พยานโทรศัพท์ถามผู้เสียหาย สอบถามว่าใช่จำเลยที่ ๓ หรือไม่ แล้วผู้เสียหายบอกว่าใช่
พยานจึงนำเงินให้จำเลยที่ ๓ ไป ซึ่งแตกต่างจากที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติว่า ผู้เสียหายเป็นคนมอบเงินให้ผู้หญิงคนหนึ่งเองซึ่งไม่แน่ใจว่าใช่จำเลยที่ ๓ หรือไม่
ดังนี้ คำให้การและคำเบิกความของผู้เสียหายและนายอภินันท์จึงมีน้ำหนักน้อย พยานหลักฐานโจทก์
ไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ผู้เสียหายส่งมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๓ ส่วนเงินที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔
โอนให้แก่จำเลยที่ ๕ ก็เป็นเงินเพียงบางส่วนที่ผู้เสียหายโอนเข้าบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔
โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเงินส่วนที่เหลือถูกนำไปดำเนินการอย่างไรบ้าง เกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการรับเงินของผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ อันจะแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีส่วนรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ด้วย พยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่อาจรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงไม่มีความผิดฐานสนับสนุนจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก
ให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕.

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

นายวิชาญ ศิริเศรษฐ์

นายวิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์

นายเศกสิทธิ์ สุขใจ

นายประกอบ ลีนะเปสนันท์

นายรังสรรค์ ไรจน์ชีวิน

นายอรพงษ์ ศิริกานต์นนท์

นายภู วิภูมิตี

นางจรรยา จีระเรืองรัตน

